

5. Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΜΑΧΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και απήγγειλα προς αυτούς περί της επ’ εμέ αγαθής χειρός του Θεού μου, και έτι τους λόγους του βασιλέως, τους οποίους είπε προς εμέ.» Νεεμίας 2/β’ 18.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Α’ Σαμ. 17/ιζ’ 43-51, Β’ Σαμ. 11/ια’ 1-17, Α’ Βασ. 18/ιη’ 21-39, Β’ Βασ. 19/ιθ’ 21-34, Εσθήρ 3/γ’ 8-11, Νεεμίας 1/α’.

Συγκρίνοντας τη ζωή του Δαβίδ, του Ηλία, του Εζεκία, της Εσθήρ, και του Νεεμιά, βλέπουμε πολλές ομοιότητες: ο Θεός χρησιμοποίησε «ασήμαντους» ανθρώπους για να αναστείλει την πορεία του κακού. Από αυτές τις αναφορές βλέπουμε ότι, παρά τα τρομερά εμπόδια, δεν είναι απαραίτητο ότι θα λυγίσουμε υπό την πίεση του κακού. Αντιθέτως, μπορούμε να παραμείνουμε σταθεροί, όμως μόνο μέσω της δύναμης του Θεού που είναι πιστός στις υποσχέσεις της διαθήκης Του, στις υποσχέσεις που εκπληρώθηκαν για εμάς μέσω του Ιησού. Αν ο λαός του Θεού δείξει εμπιστοσύνη στη δύναμή Του, θα δει ότι οι δυνάμεις του κακού δεν μπορούν να υπερिσχύσουν, βάση των όσων έχει κάνει ο Χριστός για εμάς. Εάν Τον εμπιστευτούμε, μπορούμε να νικήσουμε.

Κυριακή 24 Ιανουαρίου

ΔΑΒΙΔ, ΓΟΛΙΑΘ, ΚΑΙ ΒΗΘ-ΣΑΒΕΕ

Σκεφτείτε ότι είμαστε υπάρξεις δημιουργημένες κατ' εικόνα Θεού – του Δημιουργού του σύμπαντος – που κάποια στιγμή διεφθάρσαν. Γι' αυτό άλλωστε η ικανότητά μας να κάνουμε τόσο το καλό όσο και το κακό, μπορεί να φτάσει σε ασύλληπτα επίπεδα. Και δεν είναι μόνο ότι κάποιοι φθάνουν σε μεγάλα επίπεδα «καλοσύνης», ενώ άλλοι δυστυχώς πέφτουν πολύ χαμηλά. Το θέμα είναι ότι τα δύο άκρα μπορεί να εμφανιστούν στον ίδιο άνθρωπο. Φυσικά μπορεί να συμβεί και το αντίθετο: εκείνοι που βρίσκονται ψηλά να πέσουν πολύ χαμηλά. Ο Σατανάς είναι υπαρκτός, το ίδιο και η Μεγάλη Διαμάχη, και εάν δεν είμαστε ενωμένοι με τον Κύριο, τότε όλοι κινδυνεύουμε να γίνουμε θήραμά του (Α' Πέτρ. 5/ε' 8).

Διαβάστε Α' Σαμ. 17/ιζ' 43-51. Τι είπε ο Δαβίδ που μας βοηθάει να κατανοήσουμε τη νίκη του; Διαβάστε και Β' Σαμ. 11/ια' 1-17. Ποια μεγάλη αντίθεση βλέπουμε στον ίδιο άνθρωπο; Τι ήταν εκείνο που έφερε αυτή τη διαφορά;

.....
.....
.....

Ο ίδιος ο Δαβίδ που νίκησε τον Γολιάθ, ηττήθηκε από την ίδια του την επιθυμία και την αλαζονεία. Πόσες γυναίκες είχε ήδη; Και βλέποντας μία παντρεμένη γυναίκα ξέχασε ξαφνικά πως «του Κυρίου είναι η μάχη» (Α' Σαμ. 17/ιζ' 47) ή «ότι είναι Θεός εις τον Ισραήλ»! (Α' Σαμ. 17/ιζ' 46) Ο Δαβίδ δεν έπρεπε να μάθει μόνο πως η μάχη είναι του Κυρίου, αλλά και ότι έπρεπε να πολεμήσει με την πανοπλία του Θεού, όχι μόνο στο πεδίο της μάχης, αλλά και στην ίδια του την καρδιά, όπου διενεργούσε η Μεγάλη Διαμάχη.

Αφού ήρθε και πάλι στα λογικά του, Μετά την πτώση του με την Βηθ-σαβεέ, ο Δαβίδ είχε θλίψεις και ενοχές για όλη την υπόλοιπη ζωή του. Η θλίψη του τον οδήγησε να γράψει τον Ψαλμό 51/να' όπου παρακαλεί για καθαρή καρδιά (εδ. 10) και αποκατάσταση της σχέσης του με τον Θεό (εδ. 11,12). Σ' αυτήν την υπερκόσμια διαμάχη, άνθρωποι πίστης είναι το ίδιο ευάλωτοι με τους υπόλοιπους. Ωστόσο, ο Θεός είναι πρόθυμος να εργαστεί με όλους μας, αρκεί να μετανοήσουμε ειλικρινά.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε τους θριάμβους, τις απογοητεύσεις, τις νίκες και τις αποτυχίες σας. Πώς μπορείτε να εφαρμόσετε τα μαθήματα που λάβατε στη ζωή σας, ασχέτως με το ποια είναι η κατάσταση στην οποία βρίσκεστε τώρα;

Δευτέρα 25 Ιανουαρίου

«ΕΠΕΣΤΡΕΨΑΣ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ ΑΥΤΩΝ ΟΠΙΣΩ»

Ο Ηλίας ο Θεσβίτης είναι ένας από τους πιο δυναμικούς χαρακτήρες της Αγίας Γραφής. Τον συναντάμε για πρώτη φορά να εμφανίζεται μπροστά στον βασιλιά Αχαάβ και να του δηλώνει πώς δεν θα βρέξει για τρία χρόνια (Α' Βασ. 17/ιζ' 1). Δεν ήταν εύκολο να προσεγγίσει τον βασιλιά, αλλά ούτε και να ξεφύγει. Παρόλα αυτά μετέφερε το μήνυμα του Θεού σε μία πολλή άσχημη περίοδο για το βόρειο βασίλειο του Ισραήλ. Οι περισσότεροι είχαν αρνηθεί τον Αληθινό Θεό (Α' Βασ. 19/ιθ' 10) και λάτρευαν ψεύτικους θεούς γονιμότητας και ευφορίας. Η δήλωση ότι δεν θα βρέξει ήταν μία απευθείας πρόκληση στον θεό τους τον Βαάλ, για τον οποίον πίστευαν ότι έστελνε την βροχή και την ευφορία στις σοδειές τους.

Στα επόμενα τρία χρόνια, οι θεοί της γονιμότητας αποδείχθηκαν ανεπαρκείς. Τότε ο Ηλίας εμφανίζεται ξανά μπροστά στον Αχαάβ και ζητάει να γίνει μία αναμέτρηση μεταξύ αυτού και των 850 προφητών του Βάαλ (Α' Βασ. 18/ιη' 17-20). Την ημέρα εκείνη, όταν τα πλήθη συγκεντρώθηκαν στο όρος Κάρμηλο, ο Ηλίας είπε: «Έως τότε χωλαίνετε μεταξύ δύο φρονημάτων;» (εδ. 21). Τα μοσχάρια ετοιμάστηκαν για την θυσία, και ο λαός περίμενε να δει ποιος θεός μπορεί να ρίξει φωτιά από τον ουρανό. Το μοσχάρι ήταν το ζώο που χρησιμοποιούσαν στις τελετές γονιμότητας. Σίγουρα, οι θεοί της γονιμότητας θα έδειχναν τώρα τη δύναμή τους.

Διαβάστε Α' Βασ. 18/ιη' 21-39. Παρά την ολοφάνερη ύπαρξη της Μεγάλης Διαμάχης εδώ, τι ήταν αυτό που ήθελε ο Ηλίας να γίνει στον λαό, και γιατί αυτό είναι ιδιαίτερα σχετικό με εμάς σήμερα;

.....
.....
.....
.....

Στο Α' Βασ. 18/ιη' 37 βλέπουμε το βασικό σημείο. Το θαύμα, όσο εντυπωσιακό κι αν ήταν, δεν ήταν το πραγματικό ζητούμενο. Το ζητούμενο ήταν η πίστη του Ισραήλ στη διαθήκη. Προσέξτε ποιος είχε στρέψει την καρδιά τους: Ο Ίδιος ο Κύριος, πριν ακόμη γίνει το θαύμα. Ο Θεός δεν πιέζει καμία καρδιά. Στέλνει το Άγιο Πνεύμα, και οι άνθρωποι, ανταποκρινόμενοι στο Πνεύμα, επιλέγουν πρώτα να επιστρέψουν σ' Αυτόν. Μόνο τότε η δύναμή Του μπορεί να ενεργήσει στην επιλογή τους. Το ίδιο ισχύει και σήμερα. Η δύναμη του Θεού διατηρεί τον κτύπο της κάθε καρδιάς, ωστόσο δεν πιέζει κανέναν να Τον ακολουθήσει.

ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΤΙΚΑ ΛΟΓΙΑ

Όταν η Ασσυρία κατέκτησε το βόρειο βασίλειο του Ισραήλ και σκόρπισε τους κατοίκους του στη Μεσοποταμία (Β' Βασ. 18/ιη' 9-12), βασιλιάς στον Ιούδα ήταν ο Εζεκίας. «Εκείνο που δεν μπορούσε πια να κάνει με αυτούς στη χώρα των πατέρων τους, θα προσπαθούσε να το επιτελέσει σκορπίζοντάς τους μεταξύ των εθνών. Το σχέδιό Του για τη σωτηρία όλων εκείνων που θα προτιμούσαν να επωφεληθούν από τη συγχώρηση μέσω του Σωτήρα της ανθρωπίνης φυλής έπρεπε να εκπληρωθεί... Και με τις συμφορές που βρήκαν τον Ισραήλ, ετοίμαζε το δρόμο της δόξας Του για να αποκαλυφθεί στα έθνη της γης» Ε. Χουάιτ, Π.Β. σ. 201,202.

Μετά από μερικά χρόνια, ο βασιλιάς της Ασσυρίας στρέφει την προσοχή του στον Ιούδα και αιχμαλωτίζει τις πόλεις ζητώντας βαριά φορολογία (Β' Βασ. 18/ιη' 13-15). Παρότι ο Εζεκίας άδειασε τον ναό και τους θησαυρούς του παλατιού, ο Ασσύριος βασιλιάς δεν έμεινε ικανοποιημένος και έστειλε αντιπροσώπους που ζητούσαν από την Ιερουσαλήμ να παραδοθεί. Οι Ασσύριοι χλεύαζαν τον λαό προειδοποιώντας τους πως οι θεοί των γειτονικών λαών δεν μπόρεσαν να τους σώσουν, τι μπορούσε να κάνει τους Ιουδαίους να πιστεύουν ότι ο δικός τους Θεός θα μπορούσε να τους ελευθερώσει; (Δείτε Β' Βασ. 18/ιη' 28-30, 33-35).

Ο Εζεκίας τότε έκανε το μόνο πράγμα που μπορούσε - προσευχήθηκε (Β' Βασ. 19/ιθ' 15-19). Ο Θεός είχε ήδη στείλει τον Ησαΐα για να ενθαρρύνει τον Εζεκία (Β' Βασ. 19/ιθ' 6), και τώρα τον στέλνει πάλι.

Διαβάστε Β' Βασ. 19/ιθ' 21-34, ιδιαίτερα τα εδ. 21,22. Ποιο είναι το μήνυμα του Θεού προς τον λαό μέσα σ' αυτήν την τρομερή κρίση;

.....
.....
.....

Ο πολυάριθμος στρατός των Ασσυρίων κατασκήνωσε γύρω από τα τείχη της Ιερουσαλήμ με σκοπό να εισβάλουν στην πόλη. Το επόμενο πρωί όμως, οι Ιουδαίοι τους είδαν να κείνονται στο έδαφος νεκροί (Β' Βασ. 19/ιθ' 35). Ο βασιλιάς της Ασσυρίας επέστρεψε ντροπιασμένος στη χώρα του, όπου και σκοτώθηκε από τους γιούς του (Β' Βασ. 19/ιθ' 36,37).

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να εμπιστευόμαστε τον Κύριο ακόμη και στις πιο δύσκολες και αποθαρρυντικές στιγμές; Γιατί πρέπει να έχουμε πάντοτε κατά νου την ευρύτερη εικόνα, ιδιαίτερα όταν τα πράγματα δεν καταλήγουν θετικά;

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Είναι δύσκολο για εμάς σήμερα να κατανοήσουμε τις συνήθειες και τις παραδόσεις της Περσικής Αυτοκρατορίας, όπου εξελίσσεται η ιστορία της Εσθήρ. Ένα πράγμα ωστόσο είναι βέβαιο: ο Κύριος χρησιμοποίησε τους Πέρσες για να εκπληρώσει τις υποσχέσεις της διαθήκης στον λαό Ισραήλ, υποσχέσεις που είχαν δοθεί, πολλά χρόνια πριν στον Αβραάμ (δείτε Γέν. 12/ιβ' 1-3, Ησ. 45/με' 1, Β' Χρον. 36/λς' 23).

Μία νεαρή Εβραίοπούλα, η Εσθήρ, στέφεται βασίλισσα. Όπως ο Ιωσήφ στην Αίγυπτο και ο Δανιήλ στην Βαβυλώνα, έτσι και η Εσθήρ βρέθηκε εκεί όπου ο Κύριος θέλησε, και χρησιμοποιήθηκε από Εκείνον με θαυμαστό τρόπο που φανερώνει τη Μεγάλη Διαμάχη στην ιστορία.

Διαβάστε Εσθήρ 3/γ' 8-11. Έχοντας κατά νου τα σχέδια του Θεού για τους Ιουδαίους, ιδιαίτερα όσον αφορά την έλευση του Μεσσία, ποιες θα ήταν οι συνέπειες εάν αυτό το διάταγμα εφαρμοζόταν;

.....
.....
.....

«Ο βασιλιάς δεν μπορούσε να φαντασθεί τα μακρόχρονα αποτελέσματα που θα είχε η εκτέλεση του διατάγματος αυτού. Ο ίδιος ο Σατανάς, ο αόρατος υποκινητής του σχεδίου, επιδίωκε να σηκώσει από τη γη εκείνους που διατηρούσαν τη γνώση του αληθινού Θεού.» Ε. Χουάιτ, Π.Β. σ. 415.

Και από αυτόν τον λαό θα ερχόταν ο Σωτήρας του κόσμου. Είναι συναρπαστικό ότι το θέμα ξεκίνησε λόγω της λατρείας (δείτε Εσθήρ 3/γ' 5,8) και της άρνησης μίας ομάδας ανθρώπων να ακολουθήσουν τους νόμους και τις συνήθειες εκείνων που βρίσκονταν στην εξουσία. Παρά τις διαφορές με τα γεγονότα στο τέλος του κόσμου, η Μεγάλη Διαμάχη μεταξύ Χριστού και Σατανά παραμένει ίδια, και όσοι θέλουν να μείνουν πιστοί στον Θεό θα αντιμετωπίσουν παρόμοιες καταστάσεις με τους Ιουδαίους. Έχουμε προειδοποιηθεί πως στο τέλος της επίγειας ιστορίας θα βγει ένα διάταγμα σύμφωνα με το οποίο, «όσοι δεν προσκυνήσωσι την εικόνα του θηρίου, να θανατωθώσι» (Αποκ. 13/ιγ' 15).

ΣΚΕΨΗ: Γιατί έχουμε την τάση να αμφισβητούμε εκείνους που διαφέρουν από εμάς; Πώς οι αλήθειες της Δημιουργίας και της Λύτρωσης που φανερώνουν την αξία του ανθρώπου, δείχνουν πόσο λάθος είναι αυτή η συμπεριφορά; Πώς μπορούμε να καθαρίσουμε την καρδιά μας από αυτήν την τρομερή τάση;

Πέμπτη 28 Ιανουαρίου

ΝΕΕΜΙΑΣ

Ο Νεεμίας ζει σε μία περίοδο που το υπόλοιπο του λαού Ισραήλ βρίσκεται διασκορπισμένο σε ξένες χώρες. Ο Θεός, ωστόσο, μένει πιστός στις υποσχέσεις της διαθήκης, παρότι ο λαός δεν έζησε σύμφωνα με τη διαθήκη.

Διαβάστε Νεεμία 1/α'. Τι ομοιότητες έχει η προσευχή του Νεεμία με την προσευχή του Δανιήλ, στο Δαν. 9/θ' 4-19; Ποιο είναι το αίτημα και στις δύο περιπτώσεις, και πώς σχετίζεται με την Μεγάλη Διαμάχη;

.....

.....

Ο βασιλιάς έδωσε την άδεια στον Νεεμία να επιστρέψει στην Ιερουσαλήμ και να την ανοικοδομήσει. Φτάνοντας εκεί, ο Νεεμίας περνάει τις πρώτες μέρες παρατηρώντας. Προσπαθεί το βράδυ να ερευνησει την πόλη, αλλά λόγω του μεγάλου όγκου των χαλασμάτων είναι αδύνατον να προχωρήσει (Νεεμίας 2/β' 14), και έτσι βγαίνει έξω από τα τείχη για να παρατηρήσει (Νεεμίας 2/β' 15).

Διαβάστε Νεεμίας 2/β' 16-18. Πώς πιστεύετε ότι κατάφερε ο Νεεμίας να πείσει τους ηγέτες να ξεκινήσουν τις εργασίες που έμοιαζαν ανέφικτες; Τι μπορεί να διδαχθεί η εκκλησία μας σήμερα από τον Νεεμία;

.....

.....

Παρότι ο Νεεμίας δεν είχε φανερώσει από την αρχή στους ηγέτες τον λόγο του ερχομού του, υπήρχαν κάποιοι που δυσαρεστήθηκαν και έκαναν ό,τι μπορούσαν για να αποτρέψουν την ανοικοδόμηση της Ιερουσαλήμ (Νεεμ. 2/β' 10,19,20). Όταν ξεκίνησε το έργο της ανοικοδόμησης των τειχών ξεκίνησε (Νεεμ. 3/γ') αυτοί οι ξένοι αξιωματούχοι οργίσθηκαν, αγανάκτησαν και χλεύασαν τις προσπάθειες των υπολοίπων (Νεεμ. 4/δ' 1-3). Όταν είδαν πως οι άνθρωποι του Θεού ήταν ενωμένοι και προσηλωμένοι με ζήλο στο έργο τους, θύμωσαν τόσο που σχεδίαζαν να επιτεθούν (εδ. 6-8).

Αυτοί που εργάζονταν θα μπορούσαν να είχαν εγκαταλείψει, αλλά παρά τις αντιξοότητες που συναντούσαν, εκείνοι συνέχισαν. Έχοντας την εμπιστοσύνη του στον Θεό, ο Νεεμίας συνέχισε την επίβλεψη της ανοικοδόμησης του τείχους αφήνοντας τις απειλές των εχθρών στα χέρια του Θεού (Νεεμ. 6/ς' 14,15).

ΣΚΕΨΗ: Όλοι μας ερχόμαστε αντιμέτωποι με εμπόδια. Πώς μπορούμε να γνωρίζουμε ποτέ να εγκαταλείψουμε και πότε να συνεχίζουμε;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Όπως είδαμε αυτήν την εβδομάδα, αναμφίβολα ο Λόγος του Θεού δείχνει την πιστότητα του Θεού στον λαό Του. Φυσικά, σε πολλές περιπτώσεις η πιστότητα αυτή δεν ήταν πάντοτε τόσο εμφανής. Εμείς μπορούμε να δούμε την ιστορία από την αρχή μέχρι το τέλος, αλλά κάποιοι από τους ήρωες των ιστοριών δεν είχαν αυτήν την δυνατότητα, όπως για παράδειγμα ο Ουρίας ο Χετταίος. Και εμείς σήμερα εμπλεκόμαστε στη Μεγάλη Διαμάχη όπως οι άνθρωποι που μελετήσαμε. Και όχι μόνο αυτοί, αλλά και πολλοί άλλοι που δεν έζησαν για να δουν τα πράγματα να εξελίσσονται προς το καλό. Γι' αυτό είναι σημαντικό ως Χριστιανοί να θυμόμαστε, ιδιαίτερα στις δύσκολες στιγμές (οι οποίες είναι και πολλές), τα υπέροχα λόγια του Παύλου: «Διά τούτο δεν αποκάμνομεν, αλλ' εάν και ο εξωτερικός ημών άνθρωπος φθείρηται, ο εσωτερικός όμως ανανεούται καθ' εκάστην ημέραν. Διότι η προσωρινή ελαφρά θλίψις ημών εργάζεται εις ημάς, καθ' υπερβολήν εις υπερβολήν αιώνιον βάρος δόξης» (Β' Κορ. 4/δ' 16-18). Εδώ ο Παύλος μας στρέφει πέρα από τις καθημερινές θλίψεις, τα ελαττώματα και τις αδυναμίες της ανθρωπότητας, προς τις αιώνιες απολαβές.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Ποιες άλλες υποσχέσεις της Αγίας Γραφής δείχνουν την απόλυτη ελπίδα μας;
2. Εκείνο το οποίο έκανε την πτώση του Δαβίδ τόσο τραγική είναι ότι ήταν ιδιαίτερα ευλογημένος από τον Θεό. Και παρόλα αυτά αμάρτησε κατ' αυτόν τον τρόπο. Αντί να εστιάζουμε στην αρνητική πλευρά, ας σκεφτούμε την θετική πλευρά της ιστορίας: Η χάρη του Θεού, προσφέρεται προς όλους άσχετα από το πόσο ψηλά βρισκόταν κάποιος πριν από την πτώση του. Πώς αυτό μας δείχνει πόσο πλήρης είναι η λύτρωση που έχουμε μέσω του Ιησού; Πώς μπορούμε να είμαστε σίγουροι πως ό,τι και αν έχουμε κάνει, ή όσο μεγάλη κι αν είναι πτώση μας, εάν – όπως ο Δαβίδ – μετανοήσουμε, η συγχώρηση είναι δική μας;